

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 14, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2020:534](#) 27-03-2020

Artikel 81 lid 1 RO. Zoon overleden in observatiecel politie. Procesrecht. Verzoek voorlopig deskundigenverhoor of deskundigenbericht; artikel 202 Rv. Afwijzing verzoek. Maatstaf.

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2020:42](#) 10-01-2020

Conclusie advocaat-generaal. Artikel 81 lid 1 RO. Procesrecht. Verzoek voorlopig deskundigenverhoor of deskundigenbericht; artikel 202 Rv. Afwijzing verzoek. Maatstaf. Rapporten van deskundigen in het kader van strafrechtelijk onderzoek naar de doodsoorzaak, kunnen ook in de civiele zaak worden gebruikt. Geen reden om aan te nemen dat in een civiele zaak minder betekenis toekomt aan hun conclusies.

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2020:1118](#) 31-03-2020

Letselschade fietser. Onrechtmatige hinder? Appellant is ten val gekomen nadat er een rommelige situatie was ontstaan doordat een aantal fietsers uit een grote groep was gevallen. Appellant stelt dat geïntimeerde, die aanwijzingen aan de groep stond te geven, onrechtmatig heeft gehandeld door de weg deels te blokkeren. Het hof oordeelt dat appellant onvoldoende heeft gesteld dat geïntimeerde zó opgesteld stond op de weg dat aan hem de vrije doorgang werd ontnomen. Het hof oordeelt dat de grieven falen, en bekrachtigt het vonnis van de rechtbank. Geen schadevergoeding.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:2136](#) 10-03-2020

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2020:215](#) 28-01-2020

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:1890](#) 01-04-2020

Aansprakelijkheid gemeente. Fietsongeval door aanrijding met paaltje op midden van het fietspad. Eigen schuld?

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2020:2363](#) 27-03-2020

Beroep tegen crisismaatregel Wvvgg ongegrond. Verzoek tot schadevergoeding afgewezen. Volgens de rechtbank heeft de burgemeester alles gedaan wat in redelijkheid van hem gevraagd kan worden om betrokkene te horen, alvorens een

crisismaatregel te nemen.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:1884](#) 25-03-2020

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2020:1336](#) 25-03-2020

In geschil is de vraag of een gebrek aan de warmtewisselaar van de cv-ketel heeft geleid tot een voor de gezondheid schadelijke koolmonoxidelekage en als deze vraag positief moet worden beantwoord of de gestelde gezondheidsklachten daarmee in causaal verband staan.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:1071](#) 23-03-2020

Beroep tegen crisismaatregel van de burgemeester en verzoek om schadevergoeding ex artikel 10:12 Wvvgg. Geen schending van artikel 7:1 lid 3 sub b Wvvgg. Voortzetting crisismaatregel na machtiging voortzetting crisismaatregel is niet onmogelijk. Ongegrondverklaring beroep en afwijzing verzoek tot schadevergoeding.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:994](#) 13-03-2020

Schadevergoeding Wvvgg. Verzoek tot verlenen zorgmachtiging te laat ingediend door officier van justitie, betrokkene daardoor zonder wettelijke titel verbleven binnen de instelling. De rechtbank veroordeelt de Staat tot betaling van een bedrag van € 250 aan schadevergoeding.

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:1588](#) 12-03-2020

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2020:1857](#) 11-03-2020

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:2457](#) 11-03-2020

Incidentele vordering ex artikel 223 Rv (provisionele eis). Voorschot op schadevergoeding na een verkeersongeval in Duitsland. De rechtbank acht zich bevoegd en oordeelt dat Duits recht van toepassing is. De incidentele vordering wordt afgewezen, nu niet kan worden vastgesteld of de schade moet worden vergoed.

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2020:1275](#) 10-03-2020

Toewijzing schadevergoeding ex artikel 10:12 Wvvgg. De burgemeester heeft ten aanzien van verzoekster een crisismaatregel (tot verplichte zorg) genomen. De burgemeester heeft vastgesteld dat de verzoekster bedenkingen heeft geuit tegen toevoeging van een advocaat, en daarom afgezien van toevoeging van een advocaat. Verzoekster stelt dat zij in een crisissituatie verkeerde, zodat niet van de juistheid van haar bedenkingen mocht worden uitgegaan. Ze verzoekt schadevergoeding. De rechtbank oordeelt dat het recht op rechtsbijstand een fundamenteel rechtsbeginsel is. Een betrokkene mag afstand doen van zijn recht op rechtsbijstand, maar afstand van dit recht mag niet te snel worden aangenomen. De rechtbank wijst een schadevergoeding van € 250 toe.

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2020:1273](#) 10-03-2020

Toewijzing schadevergoeding ex artikel 10:12 Wvvgg. De burgemeester heeft ten aanzien van verzoeker een crisismaatregel (tot verplichte zorg) genomen. De burgemeester heeft vastgesteld dat de verzoeker bedenkingen heeft geuit tegen toevoeging van een advocaat, en daarom afgezien van toevoeging van een advocaat. Verzoeker stelt dat hij in een crisissituatie verkeerde, zodat niet van de juistheid van zijn bedenkingen mocht worden uitgegaan. Hij verzoekt schadevergoeding. De

rechtbank oordeelt dat het recht op rechtsbijstand een fundamenteel rechtsbeginsel is. Een betrokkene mag afstand doen van zijn recht op rechtsbijstand, maar afstand van dit recht mag niet te snel worden aangenomen. De rechtbank wijst een schadevergoeding van € 250 toe.

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2020:1837](#) 05-03-2020

In het eerdere deelgeschil is bepaald dat de voor het beantwoorden van de aansprakelijkheidsvraag van belang zijnde feiten onvoldoende kunnen worden vastgesteld omdat de deskundige de regels van hoor en wederhoor heeft geschonden. De rechtbank oordeelt dat het alsnog horen van de deskundige het formele gebrek dat kleeft aan zijn rapportage niet zal kunnen wegnemen. Verzoeker wordt niet-ontvankelijk in zijn verzoek verklaard.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:1494](#) 20-02-2020

Strafrecht. Veroordeling wegens seksueel misbruik zeven jaar jongere nichtje. Aan het slachtoffer wordt een bedrag van € 10.000 immateriële schadevergoeding toegekend.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:653](#) 12-02-2020

Strafrecht. Veroordeling verdachte wegens poging tot afpersing van twee slachtoffers. Hij heeft ook een vuurwapen voorhanden gehad waarmee hij in de richting van twee verbalisanten heeft geschoten. Eén van hen heeft hij geraakt. Aan benadeelde 1 wordt een bedrag van € 8.000 toegewezen, geheel bestaande uit immateriële schade. Aan benadeelde 2 wordt een bedrag van € 9.500 toegewezen, geheel bestaande uit immateriële schade.

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2020:691](#) 03-02-2020

De rechtbank verklaart het beroep tegen de crisismaatregel gedeeltelijk gegrond en veroordeelt de gemeente tot betaling van een bedrag van € 225. De burgemeester heeft betrokkene namelijk niet in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Daarnaast heeft betrokkene te laat een advocaat toegevoegd gekregen, waardoor betrokkene te laat op de hoogte kon worden gesteld van zijn rechten en plichten en hij niet eerder op de geplande zitting kon worden voorbereid.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:1631](#) 30-01-2020

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid gemeente. Fietsongeval door aanrijding met paaltje op midden van het fietspad. Eigen schuld?

Aansprakelijkheid gemeente. Fietsongeval door aanrijding met paaltje op midden van het fietspad. Eigen schuld?

Gemeente aansprakelijk voor ongeval door aanrijding paaltje op fietspad. Eiser heeft als gevolg van een fietsongeval ernstig letsel opgelopen. Eiser stelt dat hij tegen een paaltje op het fietspad is gereden en daardoor ten val kwam. De gemeente betwist dit. De rechtbank oordeelt dat eiser voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij tegen het paaltje is gereden. Bij beantwoording van de vraag of het paaltje en de weginrichting daar omheen voldeed aan de eisen die men daaraan mocht stellen, geldt als uitgangspunt dat op de gemeente als wegbeheerder de plicht rust om ervoor te zorgen dat de toestand van de weg de veiligheid van personen en zaken niet in gevaar brengt. Van obstakels, zoals paaltjes, die geplaatst worden op een fietspad is algemeen bekend dat deze potentieel gevaarlijk zijn en ongelukken kunnen veroorzaken met aanzienlijk letsel tot gevolg. Het is daarom aan de gemeente om voldoende veiligheidsmaatregelen te nemen om dergelijke ongelukken te voorkomen. Dat heeft de gemeente in dit geval onvoldoende gedaan. Het paaltje was volgens de rechtbank onvoldoende zichtbaar in het donker. Volgens de rechtbank is er ook geen sprake van eigen schuld. De vordering van eiser (veroordeling gemeente tot vergoeding van de schade) wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 01-04-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:1890

Zaaknummer: C/01/345070 en HA ZA 19-248

Rechters: mr. G.M. Blanken

Advocaten: S. Odijk en F.C. Schirmeister

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Letselschade fietser. Onrechtmatige hinder? Appellant is ten val gekomen nadat er een rommelige situatie was ontstaan doordat een aantal fietsers uit een grote groep was gevallen. Appellant stelt dat geïntimeerde, die aanwijzingen aan de groep stond te geven, onrechtmatig heeft gehandeld door de weg deels te blokkeren. Het hof oordeelt dat appellant onvoldoende heeft gesteld dat geïntimeerde zó opgesteld stond op de weg dat aan hem de vrije doorgang werd ontnomen. Het hof oordeelt dat de grieven falen, en bekrachtigt het vonnis van de rechtbank. Geen schadevergoeding.

Letselschade fietser. Onrechtmatige hinder? Appellant is ten val gekomen nadat er een rommelige situatie was ontstaan doordat een aantal fietsers uit een grote groep was gevallen. Appellant stelt dat geïntimeerde, die aanwijzingen aan de groep stond te geven, onrechtmatig heeft gehandeld door de weg deels te blokkeren. Het hof oordeelt dat appellant onvoldoende heeft gesteld dat geïntimeerde zó opgesteld stond op de weg dat aan hem de vrije doorgang werd ontnomen. Het hof oordeelt dat de grieven falen, en bekrachtigt het vonnis van de rechtbank. Geen schadevergoeding.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 31-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2020:1118

Zaaknummer: 200.229.521_01

Rechters: J.W. van Rijkom, H.A.W. Vermeulen en J.M.H. Schoenmakers

Advocaten: J.J. Bronsveld en W.A.M. Rupert

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Beroep tegen crisismaatregel Wvggz ongegrond. Verzoek tot schadevergoeding afgewezen. Volgens de rechtbank heeft de burgemeester alles gedaan wat in redelijkheid van hem gevraagd kan worden om betrokkene te horen, alvorens een crisismaatregel te nemen.

Beroep tegen crisismaatregel Wvggz ongegrond. Verzoek tot schadevergoeding afgewezen. Volgens de rechtbank heeft de burgemeester alles gedaan wat in redelijkheid van hem gevraagd kan worden om betrokkene te horen, alvorens een crisismaatregel te nemen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 27-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2020:2363

Zaaknummer: C/15/299905 / FA RK 20-923

Rechters: Diender, A.L. A.L. Diender

Advocaten: N.H. Fridsma

Wetsartikelen: 7:6 Wvggz en 10:12 Wvggz

RECHTSPRAAK

Artikel 81 lid 1 RO. Zoon overleden in observatiecel politie. Procesrecht. Verzoek voorlopig deskundigenverhoor of deskundigenbericht; artikel 202 Rv. Afwijzing verzoek. Maatstaf.

Artikel 81 lid 1 RO. Zoon overleden in observatiecel politie. Procesrecht. Verzoek voorlopig deskundigenverhoor of deskundigenbericht; artikel 202 Rv. Afwijzing verzoek. Maatstaf.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-03-2020

ECLI: ECLI:NL:HR:2020:534

Zaaknummer: 19/02933

Rechters: A.M.J. van Buchem-Spapens, H.M. Wattendorf en F.J.P. Lock

Advocaten: J.H. van Gelderen

Wetsartikelen: 81 RO

RECHTSPRAAK

In geschil is de vraag of een gebrek aan de warmtewisselaar van de cv-ketel heeft geleid tot een voor de gezondheid schadelijke koolmonoxidelekkage en als deze vraag positief moet worden beantwoord of de gestelde gezondheidsklachten daarmee in causaal verband staan.

In geschil is de vraag of een gebrek aan de warmtewisselaar van de cv-ketel heeft geleid tot een voor de gezondheid schadelijke koolmonoxidelekkage en als deze vraag positief moet worden beantwoord of de gestelde gezondheidsklachten daarmee in causaal verband staan.

Causaal verband koolmonoxidelekkage en gezondheidsklachten? Eiseres stelt gezondheidsklachten te hebben als gevolg van een koolmonoxidelekkage en stelt Bosch (leverancier van de cv-ketel) aansprakelijk. Het klachtenpatroon van eiseres is door verschillende deskundigen beoordeeld naar de relatie met een mogelijke koolmonoxidelekkage. De verschillende deskundigen kwamen tot uiteenlopende conclusies. Wel zijn zij het erover eens dat de klachten die bij een chronische blootstelling aan een lagere COHb-concentratie in het bloed worden beschreven, veelvoorkomende algemene klachten bij een scala van veelvoorkomende klachtenbeelden en ziektebeelden zijn. Uit het medisch dossier van eiseres blijkt bovendien dat zij al jaren vóór de installatie van de cv-ketel (in 2009) kampte met gezondheidsklachten. De rechtbank oordeelt dat het patroon van klachten onvoldoende grond geeft om een relatie met een blootstelling aan koolmonoxide te kunnen aannemen. Daarbij acht de rechtbank van belang dat er geen duidelijk temporeel verband waarneembaar is. De rechtbank wijst de vordering tot schadevergoeding af.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 25-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2020:1336

Zaaknummer: C/o8/220928 / HA ZA 18-345

Rechters: A.A.A.M. Schreuder, H.J.H. van Meegen en J.N. Bartels

Advocaten: M. Zwagerman, H. Lebbing en E.S. Oudshoorn

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:185 BW

RECHTSPRAAK

Beroep tegen crisismaatregel van de burgemeester en verzoek om schadevergoeding ex artikel 10:12 Wvggz. Geen schending van artikel 7:1 lid 3 sub b Wvggz. Voortzetting crisismaatregel na machtiging voortzetting crisismaatregel is niet onmogelijk. Ongegrondverklaring beroep en afwijzing verzoek tot schadevergoeding.

Beroep tegen crisismaatregel van de burgemeester en verzoek om schadevergoeding ex artikel 10:12 Wvggz. Geen schending van artikel 7:1 lid 3 sub b Wvggz. Voortzetting crisismaatregel na machtiging voortzetting crisismaatregel is niet onmogelijk. Ongegrondverklaring beroep en afwijzing verzoek tot schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 23-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:1071

Zaaknummer: C/16/497283 / FA RK 20-1138

Rechters: Amstel, V.M.M. van V.M.M. van Amstel

Advocaten: I.L. Ortelee

Wetsartikelen: 10:12 Wvggz, 7:1 Wvggz, 7:6 Wvggz en 15:1 Wvggz

RECHTSPRAAK

Schadevergoeding Wvggz. Verzoek tot verlenen zorgmachtiging te laat ingediend door officier van justitie, betrokkene daardoor zonder wettelijke titel verbleven binnen de instelling. De rechtbank veroordeelt de Staat tot betaling van een bedrag van € 250 aan schadevergoeding.

Schadevergoeding Wvggz. Verzoek tot verlenen zorgmachtiging te laat ingediend door officier van justitie, betrokkene daardoor zonder wettelijke titel verbleven binnen de instelling. De rechtbank veroordeelt de Staat tot betaling van een bedrag van € 250 aan schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 13-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:994

Zaaknummer: 497364 /FL RK 20-276

Rechters: K.G. van de Streek

Advocaten: D. Warnink

Wetsartikelen: 10:12 Wvggz

RECHTSPRAAK

Incidentele vordering ex artikel 223 Rv (provisionele eis). Voorschot op schadevergoeding na een verkeersongeval in Duitsland. De rechtbank acht zich bevoegd en oordeelt dat Duits recht van toepassing is. De incidentele vordering wordt afgewezen, nu niet kan worden vastgesteld of de schade moet worden vergoed.

Incidentele vordering ex artikel 223 Rv (provisionele eis). Voorschot op schadevergoeding na een verkeersongeval in Duitsland. De rechtbank acht zich bevoegd en oordeelt dat Duits recht van toepassing is. De incidentele vordering wordt afgewezen, nu niet kan worden vastgesteld of de schade moet worden vergoed.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 11-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:2457

Zaaknummer: C/10/582491 / HA ZA 19-879 en C/10/582492 KG ZA 19-968

Rechters: J.F. Koekebakker

Advocaten: R.W.J.M. te Pas en R. Gruben

Wetsartikelen: 223 Rv, 6:162 BW, § 823 BGB, 28 Rome II, 10:158 HOV en 3 HOV

RECHTSPRAAK

Toewijzing schadevergoeding ex artikel 10:12 Wvggz. De burgemeester heeft ten aanzien van verzoeker een crisismaatregel (tot verplichte zorg) genomen. De burgemeester heeft vastgesteld dat de verzoeker bedenkingen heeft geuit tegen toevoeging van een advocaat, en daarom afgezien van toevoeging van een advocaat. Verzoeker stelt dat hij in een crisissituatie verkeerde, zodat niet van de juistheid van zijn bedenkingen mocht worden uitgegaan. Hij verzoekt schadevergoeding. De rechtbank oordeelt dat het recht op rechtsbijstand een fundamenteel rechtsbeginsel is. Een betrokkene mag afstand doen van zijn recht op rechtsbijstand, maar afstand van dit recht mag niet te snel worden aangenomen. De rechtbank wijst een schadevergoeding van € 250 toe.

Toewijzing schadevergoeding ex artikel 10:12 Wvggz. De burgemeester heeft ten aanzien van verzoeker een crisismaatregel (tot verplichte zorg) genomen. De burgemeester heeft vastgesteld dat de verzoeker bedenkingen heeft geuit tegen toevoeging van een advocaat, en daarom afgezien van toevoeging van een advocaat. Verzoeker stelt dat hij in een crisissituatie verkeerde, zodat niet van de juistheid van zijn bedenkingen mocht worden uitgegaan. Hij verzoekt schadevergoeding. De rechtbank oordeelt dat het recht op rechtsbijstand een fundamenteel rechtsbeginsel is. Een betrokkene mag afstand doen van zijn recht op rechtsbijstand, maar afstand van dit recht mag niet te snel worden aangenomen. De rechtbank wijst een schadevergoeding van € 250 toe.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 10-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2020:1273

Zaaknummer: C/o8/243657 / FA RK 20-265

Rechters: L.M. Rijksen, H.J.H. van Meegen en K. van Leeuwen

Advocaten: D. Warnink

Wetsartikelen: 10:12 Wvggz, 7:1 Wvggz en 7:2 Wvggz

RECHTSPRAAK

Toewijzing schadevergoeding ex artikel 10:12 Wvggz. De burgemeester heeft ten aanzien van verzoekster een crisismaatregel (tot verplichte zorg) genomen. De burgemeester heeft vastgesteld dat de verzoekster bedenkingen heeft geuit tegen toevoeging van een advocaat, en daarom afgezien van toevoeging van een advocaat. Verzoekster stelt dat zij in een crisissituatie verkeerde, zodat niet van de juistheid van haar bedenkingen mocht worden uitgegaan. Ze verzoekt schadevergoeding. De rechtbank oordeelt dat het recht op rechtsbijstand een fundamenteel rechtsbeginsel is. Een betrokkene mag afstand doen van zijn recht op rechtsbijstand, maar afstand van dit recht mag niet te snel worden aangenomen. De rechtbank wijst een schadevergoeding van € 250 toe.

Toewijzing schadevergoeding ex artikel 10:12 Wvggz. De burgemeester heeft ten aanzien van verzoekster een crisismaatregel (tot verplichte zorg) genomen. De burgemeester heeft vastgesteld dat de verzoekster bedenkingen heeft geuit tegen toevoeging van een advocaat, en daarom afgezien van toevoeging van een advocaat. Verzoekster stelt dat zij in een crisissituatie verkeerde, zodat niet van de juistheid van haar bedenkingen mocht worden uitgegaan. Ze verzoekt schadevergoeding. De rechtbank oordeelt dat het recht op rechtsbijstand een fundamenteel rechtsbeginsel is. Een betrokkene mag afstand doen van zijn recht op rechtsbijstand, maar afstand van dit recht mag niet te snel worden aangenomen. De rechtbank wijst een

schadevergoeding van € 250 toe.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 10-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2020:1275

Zaaknummer: C/o8/243655 / FA RK 20-264

Rechters: L.M. Rijksen, H.J.H. van Meegen en K. van Leeuwen

Advocaten: D. Warnink

Wetsartikelen: 10:12 Wvggz, 7:1 Wvggz en 7:2 Wvggz

RECHTSPRAAK

In het eerdere deelgeschil is bepaald dat de voor het beantwoorden van de aansprakelijkheidsvraag van belang zijnde feiten onvoldoende kunnen worden vastgesteld omdat de deskundige de regels van hoor en wederhoor heeft geschonden. De rechtbank oordeelt dat het alsnog horen van de deskundige het formele gebrek dat kleefte aan zijn rapportage niet zal kunnen wegnemen. Verzoeker wordt niet-ontvankelijk in zijn verzoek verklaard.

In het eerdere deelgeschil is bepaald dat de voor het beantwoorden van de aansprakelijkheidsvraag van belang zijnde feiten onvoldoende kunnen worden vastgesteld omdat de deskundige de regels van hoor en wederhoor heeft geschonden. De rechtbank oordeelt dat het alsnog horen van de deskundige het formele gebrek dat kleefte aan zijn rapportage niet zal kunnen wegnemen. Verzoeker wordt niet-ontvankelijk in zijn verzoek verklaard.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 05-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2020:1837

Zaaknummer: C/03/269858 / HA RK 19-219

Rechters: W.E. Elzinga

Advocaten: M.M.E.C. Breij, K. Mous en P.M.F. Boerrigter

Wetsartikelen: 205 Rv, 202 Rv, 186 Rv en 3:303 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling wegens seksueel misbruik zeven jaar jongere nichtje. Aan het slachtoffer wordt een bedrag van € 10.000 immateriële schadevergoeding toegekend.

Strafrecht. Veroordeling wegens seksueel misbruik zeven jaar jongere nichtje. Aan het slachtoffer wordt een bedrag van € 10.000 immateriële schadevergoeding toegekend.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 20-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:1494

Zaaknummer: 09/837020-18

Rechters: B.A. Sturm, E.M.M. Engbers en Martinez-Hammer, B. B. Martinez-Hammer

Advocaten: Shahbazi, R. R. Shahbazi

Wetsartikelen: 36f Sr, 244 Sr en 245 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling verdachte wegens poging tot afpersing van twee slachtoffers. Hij heeft ook een vuurwapen voorhanden gehad waarmee hij in de richting van twee verbalisanten heeft geschoten. Eén van hen heeft hij geraakt. Aan benadeelde 1 wordt een bedrag van € 8.000 toegewezen, geheel bestaande uit immateriële schade. Aan benadeelde 2 wordt een bedrag van € 9.500 toegewezen, geheel bestaande uit immateriële schade.

Strafrecht. Veroordeling verdachte wegens poging tot afpersing van twee slachtoffers. Hij heeft ook een vuurwapen voorhanden gehad waarmee hij in de richting van twee verbalisanten heeft geschoten. Eén van hen heeft hij geraakt. Aan benadeelde 1 wordt een bedrag van € 8.000 toegewezen, geheel bestaande uit immateriële schade. Aan benadeelde 2 wordt een bedrag van € 9.500 toegewezen, geheel bestaande uit immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 12-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:653

Zaaknummer: 16/659851-18; 05/243169-15 (TUL) (P)

Rechters: H.J. Bos, M. Ferschtman en A.M. Crouwel

Advocaten: S.T. van Berge Henegouwen en S. Striekwold

Wetsartikelen: 36f Sr en 317 Sr

RECHTSPRAAK

De rechtbank verklaart het beroep tegen de crisismaatregel gedeeltelijk gegrond en veroordeelt de gemeente tot betaling van een bedrag van € 225. De burgemeester heeft betrokkene namelijk niet in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Daarnaast heeft betrokkene te laat een advocaat toegevoegd gekregen, waardoor betrokkene te laat op de hoogte kon worden gesteld van zijn rechten en plichten en hij niet eerder op de geplande zitting kon worden voorbereid.

De rechtbank verklaart het beroep tegen de crisismaatregel gedeeltelijk gegrond en veroordeelt de gemeente tot betaling van een bedrag van € 225. De burgemeester heeft betrokkene namelijk niet in de gelegenheid gesteld om te worden gehoord. Daarnaast heeft betrokkene te laat een advocaat toegevoegd gekregen, waardoor betrokkene te laat op de hoogte kon worden gesteld van zijn rechten en plichten en hij niet eerder op de geplande zitting kon worden voorbereid.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 03-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2020:691

Zaaknummer: C/15/298173 / FA RK 20-101

Rechters: Ayal, A.M. A.M. Ayal

Advocaten: Groot, B.J. de B.J. de Groot

Wetsartikelen: 10:12 Wvggz, 7:6 Wvggz en 7:2 Wvggz

RECHTSPRAAK

Conclusie advocaat-generaal. Artikel 81 lid 1 RO. Procesrecht. Verzoek voorlopig deskundigenverhoor of deskundigenbericht; artikel 202 Rv. Afwijzing verzoek. Maatstaf. Rapporten van deskundigen in het kader van strafrechtelijk onderzoek naar de doodsoorzaak, kunnen ook in de civiele zaak worden gebruikt. Geen reden om aan te nemen dat in een civiele zaak minder betekenis toekomt aan hun conclusies.

Conclusie advocaat-generaal. Artikel 81 lid 1 RO. Procesrecht. Verzoek voorlopig deskundigenverhoor of deskundigenbericht; artikel 202 Rv. Afwijzing verzoek. Maatstaf. Rapporten van deskundigen in het kader van strafrechtelijk onderzoek naar de doodsoorzaak, kunnen ook in de civiele zaak worden gebruikt. Geen reden om aan te nemen dat in een civiele zaak minder betekenis toekomt aan hun conclusies.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-01-2020

ECLI: ECLI:NL:PHR:2020:42

Zaaknummer: 19/02933

Rechters: F.F. Langemeijer

Wetsartikelen: 81 RO en 202 Rv

RECHTSPRAAK

Inlener die werkzaamheden heeft laten verrichten binnen het kader van zijn bedrijfsuitoefening is zijn zorgplicht niet nagekomen en is aansprakelijk voor de schade van werknemer als gevolg van een ongeluk.

Feiten

Voor het verrichten van werkzaamheden aan of met betrekking tot woningen in eigendom van inlener, waaronder verbouwingswerkzaamheden, heeft inlener herhaaldelijk X ingeschakeld. Van december 2013 tot en met maart 2014 zijn de derde en vierde verdieping van een woning verbouwd, waarvoor eveneens X was ingeschakeld. Werknemer is een bouwvakker en was door X ingehuurd om bij inlener werkzaamheden te verrichten. Op 24 maart 2014 is werknemer naar het ziekenhuis gebracht, nadat hem een ongeval was overkomen. Het ambulanceritformulier vermeldt met betrekking tot dat ongeval dat werknemer bezig was met een inpandige verbouwing, waarbij bij hijswerkzaamheden een grote houten plaat uit een strop is gegleden en op zijn gezicht is terechtgekomen. De kantonrechter heeft in eerste aanleg voor recht verklaard dat inlener aansprakelijk is voor de schade die werknemer heeft geleden en nog zal lijden als gevolg van het ongeval. Verder is inlener veroordeeld tot betaling van € 25.000 aan immateriële schade. Inlener komt op tegen het vonnis.

Oordeel

Kern van de zaak is de vraag of inlener op grond van een arbeidsovereenkomst of op een andere grond aansprakelijk is voor de schade die werknemer stelt te hebben geleden als gevolg van een ongeval dat hem naar zijn zeggen is overkomen bij het verrichten van verbouwingswerkzaamheden aan een woning van inlener. Als vaststaand wordt aangenomen dat werknemer op 24 maart 2014 werkzaamheden heeft verricht in het kader van de verbouwing en hem daarbij een ongeluk is overkomen, waardoor hij lichamelijk letsel heeft opgelopen. Voor het verweer van inlener dat het ongeval niet heeft plaatsgevonden en werknemer geen werkzaamheden heeft verricht is geen enkele aanwijzing.

Aansprakelijk op grond van arbeidsovereenkomst?

In tegenstelling tot de kantonrechter volgt het hof werknemer niet in zijn stelling dat inlener als werkgever op grond van een arbeidsovereenkomst aansprakelijk is voor de schade. Voor aansprakelijkheid op deze grond is allereerst vereist dat op de datum van het ongeval tussen partijen een arbeidsovereenkomst bestond. Aan dit vereiste is niet voldaan. Er is geen sprake van een gezagsverhouding en/of betaling van loon.

Aansprakelijk als inlener?

Inlener is wel op een andere grond aansprakelijk voor de schade. Inlener heeft van de verhuur van woonruimte zijn bedrijf gemaakt, wat ook het geval was ten tijde van de werkzaamheden waarbij het ongeval heeft plaatsgehad; inlener heeft in de uitoefening van dat bedrijf arbeid laten verrichten door werknemer. De werkzaamheden hebben plaatsgevonden binnen het kader van en feitelijk behorend tot de bedrijfsuitoefening van inlener. Nu tussen partijen geen arbeidsovereenkomst bestond, is inlener op grond van het bepaalde in artikel 7:658 lid 4 BW aansprakelijk voor de schade als hij zijn zorgplicht niet is nagekomen. Daar is sprake van. Inlener heeft niet gesteld ook maar enige maatregel te hebben getroffen of ook maar enige aanwijzing te hebben verstrekt. Het vonnis wordt bekrachtigd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 28-01-2020

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2020:215

Zaaknummer: 200.232.810/01

Rechters: W.H.F.M. Cortenraad, H.T. van der Meer en D. Kingma

Advocaten: M.A.M. Euverman en I.E. Zwart

Wetsartikelen: 7:658 BW, 7:658 lid 4 BW, 6:106 BW en 7:610 BW

RECHTSPRAAK

Dat werkneemster haar enkel heeft verstuikt door een op de grond gevallen ovenrek, is een ongeluk. Werkgeefster heeft haar zorgplicht niet geschonden en evenmin is sprake van onrechtmatige daad.

Feiten

Werkneemster is in dienst bij Albron en werkte in het bedrijfsrestaurant van Mars Food Europa C.V. Op 2 februari 2010 is werkneemster een ongeval overkomen tijdens haar werk. Ze werkte die dag samen met B in de keuken. In de ongevalrapportage is opgenomen dat er – kort gezegd – een (ongebruikt) rekje op de grond was gevallen toen B een (heet) rek uit de oven haalde. Werkneemster is het gevallen rekje gaan staan, waardoor ze haar enkel heeft verzwikt. Werkneemster heeft in eerste aanleg verzocht/gevorderd voor recht te verklaren dat Albron aansprakelijk is voor de geleden en nog te lijden (im)materiële schade. De kantonrechter heeft het verzoek/de vordering afgewezen. Werkneemster komt op tegen het vonnis.

Oordeel

Aansprakelijkheid op grond van artikel 7:658 BW

Vaststaat dat werkneemster schade heeft geleden als gevolg van een bedrijfsongeval. Het systeem van de wet brengt mee dat Albron moet aantonen dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan. Het betoog van werkneemster komt erop neer dat ongebruikte ovenrekken altijd in dat opbergrek geplaatst moeten worden en dat in de oven geen ongebruikte ovenrekken geplaatst mogen worden. Werkneemster onderbouwt niet dat er (algemeen geldende) veiligheidsvoorschriften bestaan die een dergelijke handelwijze voorschrijven of die meebrengen dat het gegeven dat er in een (warme) oven een ongebruikt ovenrek zit de werkplek in zijn algemeenheid onveilig zou maken. Het hof ziet ook niet in dat door ongebruikte ovenrekken altijd in een opbergrek te plaatsen ongelukken in het algemeen voorkomen kunnen worden. Als een ovenrek (dat na gebruik ook warm kan zijn) uit het opbergrek gehaald wordt, kan het immers evenzeer gebeuren dat er een ander rek mee schuift en op de grond valt. Dat dit specifieke ongeval niet zou hebben plaatsgevonden als zich geen ongebruikt ovenrek in de oven had bevonden, maakt het voorgaande niet anders, hoe spijtig

dat ook is voor werknemster.

Aansprakelijkheid op grond van artikel 6:170 BW

Tussen partijen is niet in geschil dat Albron aansprakelijk is voor de schade van werknemster, als zou komen vast te staan dat B een fout heeft gemaakt in de zin van artikel 6:170 BW. Onder fout wordt verstaan een toerekenbare onrechtmatige daad. Volgens werknemster heeft B gevaarzettend gehandeld door het ovenrek uit de oven te laten vallen. Daarnaast verwijt werknemster B dat hij het ovenrek niet zo snel als mogelijk van de vloer heeft verwijderd en dat hij haar niet, althans niet adequaat, heeft gewaarschuwd voor valgevaar. Het hof oordeelt dat in deze zaak sprake was van een ongeluk. B heeft verklaard dat hij toen het ovenrek uit de oven viel, iets heeft geroepen als 'Pas op, heet'. Het hof stelt vast dat, nu het hier gaat om een ongeluk, sprake is van een dynamische situatie, waarbij de gebeurtenissen elkaar snel opvolgen en gehandeld wordt in de hectiek van het moment. B kan niet worden verweten dat hij als eerste het ovenrek met hete producten heeft weggezet op de werkbank, zodat dit rek ten minste veilig stond en hij beide handen weer vrij had. Van hem kon evenmin worden gevergd om (tegelijktijd) het gevallen ovenrek met zijn been weg te schoppen. Al met al is sprake van een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Het vonnis wordt bekrachtigd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-03-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:2136

Zaaknummer: 200.233.518

Rechters: A.E.F. Hillen, K. Mans en P.L.R. Wefers Betink

Advocaten: H.M. Kruitwagen en F.L. Joosten

Wetsartikelen: 6:162 BW, 6:170 BW en 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Zowel formele als materiële werkgever is aansprakelijk voor de schade van werknemer door val over kabelgoot in fabriekshal. Onvoldoende maatregelen getroffen om valgevaar te voorkomen.

Feiten

Tussen werkgever en werknemer is met ingang van 4 februari 2019 een uitzendovereenkomst tot stand gekomen. Op grond van die overeenkomst is werknemer als productiemedewerker uitgezonden aan inlener. Werknemer spreekt voornamelijk Pools. Inlener is een producent en leverancier van rubber- en kunststofschuimproducten met vestigingen in Nederland, Duitsland en India. Inlener heeft de risico's van haar bedrijfsvoering geïnventariseerd en vastgelegd in een RI&E-rapport. Op 25 februari 2019 begon de dienst van werknemer om 14.00 uur. Kort daarvoor heeft hij in de kantine koffie gehaald en buiten de fabriekshal, bij de niet officiële ingang ter hoogte van de fietsenstalling, een sigaret gerookt. Toen hij vervolgens via deze ingang naar zijn werkplek in de fabriekshal liep, is hij gestruikeld en gevallen over een op de grond gemonteerde kabelgoot van circa 10 centimeter hoog. Werknemer heeft hierdoor zijn rechterpols gebroken, waaraan hij op 26 februari 2019 is geopereerd. Inlener heeft het ongeval gemeld bij de Inspectie SZW. De arbeidsinspecteur heeft geen oorzakelijk verband kunnen vaststellen tussen een overtreding van de Arbeidsomstandighedenwet en de oorzaak van het arbeidsongeval. Als gevolg van het ongeval kampt werknemer nog steeds met klachten en beperkingen aan zijn rechterpols. Werkgever en inlener hebben de aansprakelijkheid voor de gevolgen van het ongeval afgewezen. Partijen twisten over de vraag wie aansprakelijk is voor het ongeval.

Oordeel

De zorgplicht brengt ook met zich mee dat een werknemer zijn werkplek veilig moet kunnen bereiken en kunnen verlaten. Het enkele feit dat werknemer kort voor het begin van zijn middagdienst is gevallen, terwijl hij op weg was naar zijn werkplek, staat niet aan aansprakelijkheid op grond van artikel 7:658 BW in de weg. In dit geval staat vast dat de zorgplicht van inlener zich ook uitstrekt tot de door werknemer genomen looproute in de fabriekshal. Die zorgplicht beperkt zich niet tot de officiële, gemarkeerde looppaden, maar

betreft de hele werkomgeving. In de praktijk werd de door werknemer gevolgde looproute door meerdere werknemers gebruikt, zodat de kans dat iemand over de kabelgoot zou komen te vallen bepaald niet denkbeeldig was. Inlener had redelijkerwijs maatregelen moeten treffen om te voorkomen dat dit gevaar zich zou realiseren. Zoals hiervoor al overwogen had dit relatief eenvoudig gerealiseerd kunnen worden en dit had dan ook van inlener mogen worden gevergd. Dat er nog niet eerder iemand over de kabelgoot is gevallen, maakt dit niet anders. Ook staat hieraan niet in de weg dat de arbeidsinspectie geen overtreding van de Arbeidsomstandighedenwet heeft vastgesteld. Door geen (veiligheids)maatregelen te treffen om het risico om te komen te vallen over de kabelgoot te voorkomen, terwijl dit redelijkerwijs van haar kon en mocht worden gevergd, heeft inlener de op haar rustende zorgplicht van artikel 7:658 BW geschonden. Dat de schade in belangrijke mate het gevolg is van bewust roekeloos handelen van werknemer is niet komen vast te staan. Inlener is daarom op grond van artikel 7:658 lid 4 BW aansprakelijk voor de schade die werknemer als gevolg van het hem overkomen ongeval heeft geleden of lijdt. Werkgever heeft evenmin (veiligheids)maatregelen getroffen om dit specifieke gevaar te voorkomen. De gegeven instructies zijn in dit verband onvoldoende. Dit betekent dat werkgever op grond van artikel 7:658 lid 2 BW aansprakelijk is voor de door werknemer geleden schade. De kantonrechter verklaart voor recht dat werkgever en inlener hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de schade die werknemer heeft geleden als gevolg van het arbeidsongeval.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 12-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:1588

Zaaknummer: 7943073

Rechters: J.M.J. Godrie

Advocaten: E. Hermsen, A.J. Schoonen en A. Quispel

Wetsartikelen: 7:658 BW en 7:658 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Van werknemster crematorium kan na 34 jaar in redelijkheid geen uitbreiding van de werkzaamheden, zoals aanraking van menselijke resten, gevergd worden wegens psychische belemmering. De redelijkheidstoets is niet beperkt tot de vraag of er sprake is van een psychische stoornis.

Feiten

Werkneemster werkt al 34 jaar bij PC Uitvaartlocaties B.V. (hierna : PC Uitvaartlocaties) als algemeen medewerker crematorium. Zij werd geïnformeerd dat zij nieuwe werkzaamheden diende te verrichten ten aanzien van het opbaren, het verzorgen van rouwdiensten en het uitvoeren van het crematieproces. Werkneemster is van mening dat dit voor haar mentaal een te zware belasting is. Zij heeft aangegeven dat zij het aanraken en het verzamelen van de resten van overledenen niet kan verdragen en dat zij daar een grote afkeer van heeft, alsmede dat begeleiding, hoe intensief ook, dit niet zal veranderen. De kantonrechter heeft in het tussenvonnis van 15 november 2018 overwogen dat vaststaat dat werkneemster die werkzaamheden niet eerder heeft verricht. PC Uitvaartlocaties heeft niet op enigerlei wijze onderzoek laten doen naar de vraag of er sprake is van een serieuze psychische belemmering bij werkneemster om de nieuwe taken uit te voeren. Evenmin heeft PC Uitvaartlocaties onderbouwd welke aanvullende begeleiding zij werkneemster wilde bieden en in hoeverre hiermee eventuele belemmeringen kunnen worden weggenomen. Het is aan PC Uitvaartlocaties, die stelt dat sprake is van een passende functie waarvan acceptatie door werkneemster gevergd kan worden, om te bewijzen dat dit het geval is. De kantonrechter heeft een bewijso opdracht gegeven, die er in feite op neer komt dat PC Uitvaartlocaties dient te bewijzen dat er bij werkneemster geen psychische belemmering is om overledenen aan te raken, de menselijke asresten te verzamelen na het crematieproces en de overige de werkzaamheden te verrichten die zijn aangegeven op de “Checklist Rouwdienst/UC medewerker”. Ter voldoening aan deze bewijso opdracht heeft PC Uitvaartlocaties aan Psyon verzocht om een onderzoek te doen. Psyon heeft dit onderzoek uitgevoerd en daarvan een rapport opgemaakt.

Oordeel

In het tussenvonnis van 15 november 2018 is overwogen dat de vraag of van werkneemster in redelijkheid geveerd kan worden dat zij de nieuwe taken accepteert, beantwoord moet worden aan de hand van de algemene beginselen van goed werkgevers- en werknemerschap, die meebrengen dat een werknemer een voorstel tot wijziging niet kan weigeren, indien drie vragen bevestigend zijn beantwoord. De eerste twee vragen zijn in voornoemd tussenvonnis bevestigend beantwoord, waardoor thans aan de orde is de beantwoording van de derde vraag: kan aanvaarding van het voorstel in redelijkheid van deze werkneemster geveerd worden? Voor zover PC Uitvaartlocaties stelt dat deze vraag bevestigend beantwoord dient te worden, omdat de psychiater van Psyon geen psychiatrische stoornis bij werkneemster heeft vastgesteld, is dat een onjuiste conclusie. Bij de beantwoording van deze vraag gaat het er immers om of aanvaarding van het door de werkgever gedane redelijke voorstel in het licht van de omstandigheden van het geval in redelijkheid van de werknemer geveerd kan worden. Daarbij wegens *alle* omstandigheden mee, en is de redelijkheidstoets niet beperkt tot de vraag of sprake is van een psychiatrische stoornis, dan wel of werkneemster arbeidsongeschikt te achten is. Het begrip “psychische belemmering” is een ruimer begrip dan een psychiatrische stoornis als bedoeld in de door psychiaters gehanteerde DSM-classificatie. De kantonrechter is met werkneemster van oordeel dat psychiater Berk van Psyon weliswaar geen psychiatrische stoornis bij werkneemster vaststelt, doch dat in dit rapport wel valt te lezen dat er bij werkneemster psychische belemmeringen zijn om de nieuwe taken uit te voeren. PC Uitvaartlocaties heeft ten slotte nog gesteld dat een contra-indicatie voor het aannemen dat er psychische belemmeringen zijn om de nieuwe taken uit te voeren, bestaat uit het feit dat werkneemster al 34 jaar bij een crematorium werkt zonder dat zij ooit heeft laten merken dat zij er moeite mee had om in aanraking te komen met overledenen. Ook in dat standpunt kan de kantonrechter PC Uitvaartlocaties niet volgen: het uitvoeren van werkzaamheden in het crematorium die neerkomen op het ontvangen van de gasten, het plannen en verzorgen van de uitvaart en de catering is iets anders dan het direct fysiek in contact komen met overledenen en menselijke asresten. Rest nog de vraag of aangenomen mag worden dat de vastgestelde psychische belemmeringen kunnen worden weggenomen met aanvullende begeleiding. Dat is naar het oordeel van de kantonrechter onvoldoende vast komen te staan. Al het voorgaande leidt tot de conclusie dat van de in voornoemd tussenvonnis in r.o. 3.4 genoemde vragen de derde vraag, te weten de vraag of van deze werkneemster in redelijkheid geveerd kan worden dat zij de nieuwe taken gaat uitvoeren, niet bevestigend wordt beantwoord. Dat betekent dat de functie van algemeen medewerker crematorium, voor zover die mede de gewraakte nieuwe taken omvat, niet passend is voor werkneemster.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 30-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:1631

Zaaknummer: 6908235 CV EXPL 18-10639

Rechters: Y.A.M. Jacobs

Advocaten: J.C. Noordenbos en S.I. Witkamp

Wetsartikelen: 7:611 BW

RECHTSPRAAK

Aan werkneemster moet achterstallig loon worden betaald. Arbeidsovereenkomst niet geëindigd door WhatsApp-bericht van werkneemster waarin zij aangeeft slechts andere dan schoonmaakwerkzaamheden uit te willen voeren.

Feiten

Werkneemster is per 16 november 2018 voor bepaalde tijd in dienst getreden van werkgeefster in de functie van schoonmaakster tegen een salaris van laatstelijk € 11 bruto per uur (€ 1.392,05 bruto per maand). De arbeidsovereenkomst van werkneemster is verlengd tot en met 16 november 2019. Werkneemster heeft op 17 november 2019 dan wel op 23 december 2019 een arbeidsovereenkomst ondertekend waarin staat dat zij met ingang van 17 november 2019 tot 17 februari 2020 in dienst treedt van werkgeefster. Bij WhatsApp-bericht van 5 januari 2020 heeft werkneemster aan werkgeefster het volgende medegedeeld: *“Hi! I spoken when I went back to work that I no longer do houskeeping end you put it again! If you want I can work something (...) but not housekeeping.”* Werkneemster heeft zich op 10 januari 2020 ziek gemeld. Bij brief van 13 januari 2020 heeft werkgeefster aan werkneemster medegedeeld dat haar arbeidsovereenkomst na 17 februari 2020 niet wordt verlengd. Bij WhatsApp-bericht van 25 januari 2020 heeft werkgeefster aan werkneemster bericht dat de arboarts haar op twee adressen niet heeft aangetroffen en dat daardoor haar loon werd stopgezet. Werkneemster vordert onder meer dat werkgeefster veroordeeld zal worden tot betaling van het verschuldigde salaris van € 1.392,05 per maand, te vermeerderen met alle emolumenten, vanaf januari 2020 tot aan de datum waarop de arbeidsovereenkomst tussen partijen rechtsgeldig zal zijn beëindigd.

Oordeel

Ontslag op 5 januari 2020

Werkgeefster stelt zich op het standpunt dat werkneemster op 5 januari 2020 ontslag heeft genomen en dat de arbeidsovereenkomst reeds op dat moment is geëindigd. De kantonrechter volgt werkgeefster niet in haar standpunt. In het WhatsApp-bericht van 5 januari 2020 schrijft

werkneemster dat zij geen schoonmaakwerkzaamheden meer wenst uit te voeren, maar wel andere werkzaamheden. Het bericht van werkneemster is een bezwaar tegen de aard van de uit te voeren werkzaamheden en werkgeefster had dit bericht niet zonder meer mogen opvatten als een ontslag van de zijde van werkneemster. Werkgeefster had zich met redelijke zorgvuldigheid ervan moeten vergewissen of werkneemster ontslag wenste te nemen. Nu zij dat heeft nagelaten, is de kantonrechter vooralsnog van oordeel dat de arbeidsovereenkomst van werkneemster niet is geëindigd op 5 januari 2020.

Loondoorbetaling tot en met 17 februari 2020

Naar het voorlopig oordeel van de kantonrechter heeft werkneemster onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij zich na haar ziekmelding op 10 januari 2020 bereikbaar heeft gehouden voor werkgeefster. Werkgeefster heeft screenshots van uitgaande telefoongesprekken naar werkneemster in het geding gebracht. Dat werkneemster op deze telefoongesprekken heeft gereageerd, heeft zij niet gesteld. Of zij werkgeefster haar juiste verblijfsadres heeft gegeven in verband met een bezoek van de bedrijfsarts is ook onduidelijk gebleven. Het voorgaande brengt mee dat werkgeefster vooralsnog ingevolge artikel 7:629 lid 6 BW geen loon verschuldigd is over de periode dat werkneemster onbereikbaar was na 10 januari 2020. Deze loonsanctie is echter niet eerder van kracht dan dat werkgeefster werkneemster hiervan op de hoogte heeft gebracht. Nu werkgeefster werkneemster bij WhatsApp-bericht van 25 januari 2020 heeft medegedeeld dat haar loon wordt stopgezet/opgeschort, is werkgeefster tot 25 januari 2020 het loon aan werkneemster verschuldigd. Over de periode daarna, vanaf 25 januari 2020 tot en met 17 februari 2020, hoeft werkgeefster vooralsnog geen loon aan werkneemster te betalen.

Arbeidsovereenkomst na 17 februari 2020

Voor de periode na 17 februari 2020 is het de vraag of er nog een arbeidsovereenkomst tussen partijen bestaat. Werkneemster stelt zich op het standpunt dat haar arbeidsovereenkomst na 16 november 2019 stilzwijgend is verlengd voor onbepaalde tijd. Werkgeefster stelt daarentegen dat partijen op 17 november 2019 een nieuwe arbeidsovereenkomst hebben gesloten die door middel van een rechtsgeldige aanzegging op 17 februari 2020 is geëindigd. Bij deze stand van zaken, waarbij de standpunten van partijen haaks op elkaar staan, kan niet op eenvoudige wijze worden vastgesteld of er op dit moment nog een arbeidsovereenkomst bestaat. Daarvoor is nader onderzoek naar de feiten vereist, waarvoor dit kort geding zich niet leent. De vordering van werkneemster, behoudens de loondoorbetaling tot 25 januari 2020, wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 25-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:1884

Zaaknummer: 8305134 KK EXPL 20-91

Rechters: E.J. van der Molen

Advocaten: K.R. Stephan en M. Amrani

Wetsartikelen: 7:629 BW

RECHTSPRAAK

Werkgever is tekortgeschoten in zijn toezichhoudende taak, waardoor unieke werkzaamheden zijn uitgevoerd aan een kunstobject op valgevaarlijke hoogte zonder specifieke werk- en veiligheidsinstructies.

Feiten

Werknemer is op 24 november 2014 een ongeval overkomen op de arbeidsplaats gelegen aan het Gijsbrecht van Aemstelpark te Amsterdam. Werknemer was op dat moment in loondienst van Helder in Glas Service B.V. (hierna: Helder in Glas) in de functie van monteur glaszetter. Achmea Schadeverzekeringen N.V. is de aansprakelijkheidsverzekeraar van Helder in Glas. In de week voor het ongeval verrichtte werknemer samen met twee andere werknemers werkzaamheden aan een kunstobject. De werkzaamheden bestonden uit het aanbrengen van glazen panelen op een kunstwerk, genaamd 'levensboom'. Dat betrof een staande stalen kolom waaraan op circa 2,5 meter hoogte stalen liggers waren gemonteerd ('de takken'). Op de 'takken' van het kunstwerk dienden op horizontale wijze glaspanelen te worden geplaatst. Voor het verplaatsen van de glazen panelen werd gebruikgemaakt van een mobiele kraan met aan de kabel een zuignap. De bediening van de kraan geschiedde op afstand met behulp van een bedieningspaneel. Het leggen van de drie ringen was voltooid op vrijdag 21 november 2014. Twee glaspanelen dienden echter nog nauwkeuriger te worden gepositioneerd. Dat specifieke deel van het werk werd op maandag 24 november 2014, wederom door werknemer en de twee andere werknemers, uitgevoerd. Op deze dag is door de werknemers geen gebruik gemaakt van een veiligheidsharnas. Op een gegeven moment begon het glaspaneel dat verplaatst zou gaan worden, te schuiven. De linkerkant van dat paneel botste tegen de linker 'tak', waardoor 'de boom' begon te schudden en meer panelen op de grond vielen. Werknemer en een collega werden door het te verplaatsen paneel meegesleurd naar de grond. Als gevolg van deze val zijn werknemer en zijn collega opgenomen in het ziekenhuis. Werknemer heeft door dit ongeval een bekken- en wervelfractuur opgelopen. Omdat de re-integratie van werknemer niet is geslaagd, is hij per 1 juli 2017 wegens langdurig verzuim door Helder in Glas ontslagen. Werknemer verzoekt de kantonrechter voor recht te verklaren dat Helder in Glas op grond van artikel 7:658 BW aansprakelijk is voor de door werknemer geleden en nog te

lijden schade.

Oordeel

De kantonrechter is van oordeel dat Helder in Glas niet heeft aangetoond dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan. Deze zorgplicht houdt namelijk in dat zij toezicht houdt op behoorlijke naleving van de door haar gegeven instructies. Uit het feit dat Helder in Glas niet op de hoogte was van een afwijking van de werkinstructie, blijkt reeds dat zij is tekortgeschoten in deze toezichthoudende taak. Dat Helder in Glas door de aangewezen verantwoordelijke niet op de hoogte is gesteld van de beslissing om – in strijd met de werkinstructie – achteraf te kitten en zonder veiligheidsharnas op hoogte te werken, maakt dit niet anders. Het gebrek aan toezicht heeft ertoe geleid dat de feitelijke werkzaamheden op 24 november 2014 zijn uitgevoerd zonder specifieke werk- en veiligheidsinstructies. Helder in Glas heeft dus niet kunnen beoordelen of de voorgenomen afwijking van de werkinstructie, binnen de genomen voorzorgsmaatregelen, verantwoord was. Dat Helder in Glas (pro)actief veiligheidsbeleid voert en dat de werknemers VCA-gecertificeerd waren en regelmatig deelnamen aan ‘toolboxmeetings’ maakt het vorenstaande evenmin anders. In dat kader hebben de werknemers uitsluitend algemene veiligheidsinstructies gekregen, waarmee in dit geval niet kon worden volstaan. Het betrof immers (unieke) werkzaamheden aan een kunstobject op valgevaarlijke hoogte, waarmee geen ervaring is opgedaan. Aangezien Helder in Glas niet aan de zorgplicht van artikel 7:658 lid 1 BW heeft voldaan, volgt daaruit dat zij aansprakelijk is voor de schade die werknemer als gevolg van het arbeidsongeval op 24 november 2014 heeft geleden en nog zal lijden. Het verzoek van werknemer wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 11-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2020:1857

Zaaknummer: 8116860\ EJ VERZ 19-72

Rechters: J.S. Reid

Advocaten: J. Cortet en B.M. Stroetinga

Wetsartikelen: 7:658 BW